

test præger undervisningen, virker tilbage på undervisningens indhold og den prioritering, man foretager der. Det lader vi ske, uden at der kan blive en faglig debat om, hvad det egentlig er, man skal prøves i.

Det her er altså en big brother-agtig stemning. Der er noget, som kun nogle ganske få ved noget om, og det skal hele den danske folkeskole indrettes efter, uden at der kan blive en offentlig, åben, faglig debat om det. Det kan da ikke være rigtigt i et demokrati.

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Vi må holde fast i, at der jo ikke er to test, der er ens. Det vil sige, at hvis nogen forestiller sig, at man kunne sende sådan et eller andet opgaveark ud og sige, at det er det, man tester for, så ville det være tilfældet.

Det kan ikke lade sig gøre. Det er jo fuldstændig individuelle test, der er adaptive, det vil sige, at de bygger videre på det, som den enkelte elev svarer; baseres på det enkelte svar. Men læreren får mulighed for at se testen og testresultaterne og på den måde lade det indgå i den videre undervisning. Som jeg har forstået det, får forældrene også mulighed for, hvis de har lyst, at komme ind og se den enkelte test.

Det er rigtigt, at vi har været meget opmærksomme på at gøre det her så anonymt som overhovedet muligt, fordi vi netop ikke ønsker at rangordne nogle elever, at rangordne nogle klasser. Derfor har fortrolighed været et meget stort tema under forhandlingerne om, hvordan de nationale test skulle udformes.

Det kan godt være, at Det Radikale Venstre havde foretrukket, at vi havde offentliggjort det hele. Det tror jeg absolut ikke havde været særlig hensigtsmæssigt – og absolut ikke for det enkelte barn.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er fru Marianne Jelved.

Marianne Jelved (RV):

Det Radikale Venstre mener, at vi har en rigtig god folkeskole, der har utrolig mange kvaliteter, som vi gerne vil hæge om og sikre bliver fastholdt og udviklet. Vi roses også internationalt for mange ting, som jeg ikke skal remse op her.

Vi er også fuldstændig enige i, at der er brug for en udvikling af evalueringskulturen i folkeskolen. Det har været et krav i folkeskoleloven

siden 1993, så det er vi fuldstændig indforstået med.

Vi betragter egentlig ikke obligatoriske nationale test som en del af en evalueringskultur. Evalueringskultur betyder, at man løbende evaluerer den undervisning, der foregår, og det må enhver lærer gøre uafbrudt, nemlig diskutere og udvikle redskaber til at kunne gøre det efter den undervisning, man har tilrettelagt for de konkrete børn, man står med mandag morgen kl. 8. Det kan undervisningsministeren, uanset om det så var mig, der var undervisningsminister, simpelt hen ikke styre fra Frederikholms Kanal på én gang.

Det, der foregår her, er et illusionsnummer. Det er i virkeligheden et led i en meget raffineret kulturkamp, og jeg kan undre mig over den sammensætning af forligspartier, der står bag det her.

Så jeg vil gerne understrege, at Det Konservative Folkepartis ordfører egentlig ikke helt har læst, hvad det går ud på – undskyld, at jeg siger det på den måde, men jeg har vedtaget, at jeg skal være rolig – for den faglige diskussion af testen kan ikke komme til at foregå. Hvad er det for en test? Hvad er det for nogle spørgsmål? Hvad er det for noget, der bliver testet? Det bliver forholdt lærerne, offentligheden; det er der kun nogle ganske få, der ved. Det er den problemstilling, jeg synes er meget, meget alvorlig. Hvis man endelig skulle lave den her slags test, bør vi da have en faglig diskussion af, hvad det egentlig er, der testes, nøjagtigt som vi har haft diskussionen af PISA-undersøgelsen, hvor vi heller ikke ved, hvad det er for nogle prøver, der egentlig bliver givet til de 15-årige.

Der står i lovforslaget, at testen skal være et pædagogisk redskab, og det betyder jo, at den skal kunne bruges til at indrette undervisningen efter. Men da det netop er en slags test, som den vi lige fik beskrevet af den konservative ordfører, så kan den faktisk ikke bruges på den måde. Derfor kommer der en vejledning til, hvordan læreren kan tilrettelægge sin undervisning, hvis der bliver et bestemt testresultat.

Det her er en virkelig markant, central, detaljeret styring af, hvad der kommer til at foregå indholdsmæssigt i timerne på den enkelte skole over for det enkelte barn. Jeg håber, at det bliver grebet an med rimelig fornuft ude i folkeskolen.

Matematiklærerforeningens hørings svar peger i øvrigt på et meget interessant element – nu henviser jeg til den forening, fordi det måske giver lidt autoritet at pege på nogle med andre